

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Novoroční transplantace srdce (2) • Editorial (3) • Maruščino pozvání
aneb O jahodách v zimě (3) • Lítá nám to jedna radost (3) • Podzim života podle
Hildegardy z Bingen (4) • Sobotní aspik Pavla Vágnera (5) • Zkrácený zápis
ze staršovstva 14. 12. 2016 (6) • Zprávy a pozvánky ČCE (9) • Anketa: Stárnu, stárneš,
stárneme (9) • Proč si často nerozumíme? (10) • Video z vánoční hry (11) •
Recept: Martinské rohlíčky (12)

● Vánoční hra *Vánoce na pumpě* v divadle Mana ●

Leden 2017

„A dám vám srdce nové, a ducha nového dám do vnitřností vašich.“

Ezechiel 36, 26 (heslo JB na rok 2017)

Novoroční transplantace srdce

„A dám vám srdce nové, a ducha nového dám do vnitřností vašich.“ Ezechiel 36, 26

Začít rok s novým srdcem a novým duchem je daleko lepší než s novoročním předsevzetím. Předsevzetí si sice naordinujete sami, ale pak si to taky sami odnášíte a dost často zjistíte, že se vám to tak nějak nedaří. Zatímco, když vám někdo něco transplantuje, tak to si lehnete a čekáte. Dobrá, tak jednoduché to není, před tím máte hodně velký stres, hodně se bojíte, hodně čekáte, jestli vám to v tomhle případě srdíčko přidělí, možná se taky zeptáte, koho že to bylo, a přemýšlíte, co to bylo za člověka a jak asi bude fungovat u vás. Nezažil jsem, tak si to jen tak představuji, ale nic moc ho to asi nebude. Přesto vy se svěříte do péče a někdo jiný se vás snaží opravit. Na vás je to vydržet, přežít!

To, co vás do toho risku vede, je fakt, že chcete žít plnohodnotný život. A to za to stojí!

Co ale znamená, když se operace ujme Boží ruka? Jaké úspěšnosti se těší Bůh?

Inu, v té době byl Izrael v babylonském vyhnanství. Čekal dlouho na to srdíčko, ptal se, prožíval stres z toho, co bude, prostě se bál. Ezechiele, tehdy smutného vdovce, se ale chopila ruka Hospodinova. Bylo to v jednom z těch okamžiků, kdy nic moc nečekal. Seděl na prahu vlastního domu a koukal ven. Zřejmě na eufratský průplav. Do smíchu mu nebylo. A když se o něj začínala zajímat ruka operátora s velkým O, smích ho přešel úplně. Kdybyste chtěli vědět proč, přečtěte si hned tu první kapitolu knihy Ezechiel. To vám vstávají vlasy hrůzou, i když se vás nikdo nedotýká. Ezechiel se ale do těchto rukou svěříl a s ním nakonec i celý Izrael.

A výsledek?

Jedna opravdu pěkná vize dobře spravované společnosti v Izraeli. Doma, tam daleko za průplavem v zemi zaslíbené, tam bude stát město, kde bude napsáno „Zde je Hospodin“. A skutečně Izrael se tam vrátil a budoval a snažil se.

Jasně, víme moc dobře, že ani po takové transplantaci se Izraelcům nepodařilo uchovat si takové pěkně pulzující, spravedlivé a zároveň milosrdné město, to, co se mu ale podařilo, byla ta navěky vrytá slova uchovat. Hospodin to srdce umí znovu nově darovat a s ním i stejně čerstvého ducha. O tom se přesvědčila rodící se církve po Ježíšově ukřižování, o tom se přesvědčili a přesvědčí všichni, kteří se rozhodovali a budou rozhodovat o obnově všech pořádků lidských, tak aby byly spravedlivější, rovnější a smysluplnější.

Jako jsme se o tom přesvědčili v diskusi při posledním filmovém klubu. Ve tmavých dobách stačí i malinko světla, a hned je živo. Dobré věci se dějí, byť se rodí pomalu.

Přeji vám v novém roce touhu po novém srdci a čerstvém duchu, Hospodin operuje nonstop. Nechť jsou i naše srdce ne z kamene, ale z masa, tak totiž končí ta Ezechielova operace. Živým tlukoucím srdcem. A o to tu jde především. PF 2017!

Matěj Opočenský

Editorial

Rok se s rokem sešel a ten kůň z bytu ještě neodešel..., tak rapuje Sifon z kapely WWW.

Bratia a sestry, hoci sa mi to zdá už dlho, len pred chvíľou boli Vianoce a s tými sa v našom zbere spája vianočná hra. Jej režírovanie som si vzala na starosti tentokrát ja, no bez podporného tímu, by nás dosky, ktoré znamenajú svet, zhltili. Vzdávam hold všetkým rodičom za to, že s deťmi cvičili ich dialógy a monológy, vypravili ich na sobotné a nedeľné ranné nacvičovanie, Martine a Kryštofovi Míkovým za živiny, Bäre Masopustovej, za osvetľovanie, nacvičovanie a prípravu scény, Ondrovi Radovi za kulisy, Richardovi a Ivke Šípkovým, Jitke Černošovej, Denisovi Freitas za spoluprácu pri nácvikoch a premiérodu, Michalovi Otrísalovi za natočenie, Jakubovi Ortovi, Jakubovi Raškovi a Honzovi Ortovi za hudobný doprovod a Honzovi tiež za hudobnú dramaturgiu, Matějovi za organizáciu a pomoc na rôznych frontách a všetkým, ktorí priložili ruku k dielu, vďaka vám!

Vianočná hra nie je jediné za čo chcem ja (a viem, že i Matěj) poďakovať. K tomu, aby sa hralo a vôbec dalo byť, je treba peniaze. V minulých číslach sme pripomínali a upozorňovali, že sa nedarí vybrať rozpočtovanú výšku saláru. To sa v poslednom mesiaci zmenilo a na účte napokon máme 315 860 Kč, čo je len o 4 000 Kč menej oproti rozpočtovanej výške. Chceli by sme vám (a vlastne tak vzájomne si) poďakovať.

V aktuálnom čísle Katakomb sa venujeme téme stárnutia, v duchu ktorej sa bude niešť najbližší filmový klub. Magdaléna Šipka vybrala úryvok od mystičky Hildegardy z Bingenu, Petr Nesvadba v rámci svojej pravidelnej predbodky poodhaľuje, čím to je, že spolunažívajúce generácie si rozumejú menej a menej a ja som sa pokúsila o malú anketu - prieskumíček toho, ako premýšľame o starobe. Nateraz uverejňujem 1. časť – odpoveď Martina Peroutka, môjho katolíckeho kolegu.

Prijemné čítanie, cval, poklus i oddych v ďalšom roku želá

Martina Valášková

Maruščino pozvání aneb O jahodách v zimě

Milí přátelé, chystáme opět letní sborovou dovolenou nejen pro rodiny s dětmi. Termín je 23. – 30. 7. 2017. Nakonec jsme se shodli, že pojedeme opět na Rezek do Krkonoš. Je tam krásně, rozumná cena za ubytování a příjemné služby. Kdo na Rezku ještě nebyl, info o objektu je zde: <http://krkonose-rezek.cz/cs/>. Ještě stále jsou volné pokoje. Je možné si vařit samostatně i objednat polopenzi. Večer je dobrovolný biblický program pro děti i dospělé. Výlety samostatně i částečně organizované. Zájemci se mohou přihlašovat u Lenky Vokaté: lenka.vokata@seznam.cz.

MO

Lítá nám to jedna radost

Filmový klub se nám podařilo velmi hezky rozběhnout. V úterý 3. ledna proběhlo již 3. promítání. Tématem bylo právo na bydlení a pozvání diskutovat přijal analytik a zakládající člen Platformy pro sociální bydlení a konzultant města Brno pro sociální bydlení Jan Snopek.

Od začátku jsme avizovali, že nechceme promítat jenom dokumenty, ale že na své si přijde i artový/á divák/čka. A ten čas nastal. V úterý 7. února, promítneme film *Láska* (Michael Haneke | 2012 | Francie, Německo, Rakousko | 125 min | francouzsky s českými titulky). Sám režisér k němu říká: „*Jakmile člověk dosáhne určitého věku, musí se vypořádávat s útrapami lidí, které miluje: rodičů, svého partnera. To je nevyhnutelné, ... Je velmi obtížné vidět trpět své milované.*“ Snímek zachycuje útrapy stárnoucího manželského páru ve věku kolem 80 let, kdy se žena stane závislou na trvalé péči. Hlavní postavy Anne a George, jsou spolu už dlouho, mají dceru a stále se ještě mají rádi. Anne však jednoho dne postihne mozková mrtvice, která jí ochromí polovinu těla. Muž ji nechce dát do domova důchodců a stará se o ni sám. Ale po její druhé mrtvici se situace dramaticky zhorší. Tolik k filmu.

Hanekeho *Lásku* jsme vybrali k diskuzi o stáří. Host nebo hostka ještě nejsou v kolonce domluveno, proto je teď neuvádíme, ale určitě se můžete těšit na další podnětný večer.

A abyste měli představu, co bude ještě dál, už teď můžeme slíbit, že následující březnový filmový klub se bude věnovat současnému Polsku.

Filmový klub s dokumentárními i hranými filmy týkajícími se aktuálních společenských témat, které okomentuje zajímavý/á host/hostka, probíhá vždy 1. úterý v měsíci od 18:00 hodin v prostorách sboru. Jste srdečně zváni!

David Pfanň/Martina Valášková

Podzim života podle Hildegardy z Bingen

*Hildegarda z Bingen (*1098–1179) byla středověkou abatýší, léčitelkou, vizionářkou, kázatelkou a teoložkou. Její teologický přístup je silně ovlivněn faktem, že pracovala také jako středověká medička, sbírala byliny jako babka kořenářka, zkoumala všechny ryby, které plavaly v Rýně, popisovala jednotlivé druhy ptáků, zapsala první recept na vaření piva.*

Hildegarda předpokládá, že všechno bylo stvořeno podle kosmického řádu a všechny jevy v přírodě spolu souvisí. Vidí propojenost makrokosmu a mikrokosmu, čte zázraky přírody jako zázraky Boží. Svět vnímá jako obrovský kruh, člověka jako celek, ve kterém se harmonizují protiklady. Věk lidského života spojuje s věkem přírody, s ročními obdobími. Vybrala jsem citace, kde spojuje symboliku tří měsíců s koncem lidského života.

„Desátý měsíc se podobá sedícímu člověku. Už nespěchá, aby zašel v plné síle své zelenící se svěžesti, a už nemá plně teplo života. Tak se choulí i sedící člověk, aby unikl chladu. Navléká si nyní šat, aby se zahřál. To je příklad toho, že člověk, když ve stáří začíná mrznout, se stává i moudřejším. Je totiž omrzelý chlapeckými mravy, neboť ve zralosti stáří zanechá vrtkavosti lehkovážných a pošetilých způsobů chování. Vyhýbá se společnosti tupých lidí, kteří by jej ve své nevědomosti jen klamali. Kvůli chladu stáří v něm také ustávají rozmanité a nyní zbytečné tělesné choutky. Tak tento měsíc při vši zelené síle už není zcela příjemný, neboť v důsledku vysušenosti a chladu větve ztrácejí listí. Avšak duše, stvořená jako živý a chytrý dech ducha z Boha, který je vpravdě moudrostí samou, učí člověka, že má pevně držet to, co pochází od Boha.

Jedenáctý měsíc přichází schýlený. Buduje chlad. Letní radosti vykázal. Přináší těžkomyslnost zimy. Čiší z něj chlad, padá na zemi a víří špínu. Podobá se člověku, když se sklání ke kolenům, aby jím chlad nepronikl. Skloní-li ve smutku svá kolena, pak se v jeho srdci kupí bolestné myšlenky, považuje se za nicotnou špínu a nevězpe se už k radosti.

Ze strachu před zimou se takový stařec, jelikož se svou vlastní přirozeností stal studeným, se svými údy vleče k ohni. Proto se tento měsíc, jenž své tristní dny nechává daleko od radostí léta, podobá kolenům člověka, která stařec plně těžkomyslností krčí, když myslí na svou původní situaci, neboť přesně tak se skrčenými koleny se houpal v mateřském těle.

*Dvanáctý měsíc je mocně studený. Země ztvrdne a zmrzne. Zima pokryje zmrzlou pěnou a činí ji nepřijemnou a těžkou... Jako tělo po odchodu duše je bez tepla a zůstane chladné, tak i duše bez žáru darů Ducha svatého ztvrdne hněvem a zapomene svou vlastní přirozenost, v níž se přece zjeví před tváří Boží jako s teplou krví.“ (citace z Hildegardina díla De operatione dei zkrátila Charlotte Kernerová a přeložil Milan Váňa) **Magdaléna Šipka***

Sobotní aspik Pavla Vágnera

V naší galerii U Veberů je ještě do konce ledna k vidění výstava Pavla Vágnera Druhý den byla sobota. Přinášíme rozhovor s jejím autorem, členem umělecké skupiny Aspik, jež vznikla v roce 1999. Zakládajícími členy jsou Vladimír Fiala (kresby, texty), Daniel Smrž (malby, kresby, texty), Pavel Vágner (fotografie), Aleš Valenta (malby). Základní sestava byla obohacena o Báru Vávrovou (keramika). V průběhu let vznikl kolem Aspiku i okruh spřízněných autorů.

Iste členem uměleckého sdružení Aspik. Je vaše současná výstava v našich prostorách taky něčím rosolovitá?

Tvorba členů skupiny ASPIK je natolik různorodá, že jsme hledali něco, co by ji spojovalo. Rosol je hmota, která např. v ruském vejci taktéž dokáže udržet pohromadě nesořodé prvky, a tak jsme se nakonec rozhodli pro tento název. Jinak je to ale hmota dost slizká a nechutná. Doufám, že moje tvorba taková není.

Máte v sobě něco jako umělecké ambice? O Aspiku se říká, že si je řeší každý/á sám/a..

Umělecké ambice ve smyslu kvality ano, ve smyslu popularity ani ne. Samozřejmě mě ale potěší, když na výstavu přijde hodně lidí nebo když moji fotku otiskne nějaký časopis.

Jak jste se dostal k focení?

V naší rodině hodně fotil otec. Když jsem během dospívání začal jezdit na čundry, bral sebou fotoaparát kamarád Sam (mimochodem je zachycen na snímku VZHLÍŽENÍ). No, a jednoho dne jsem si řekl, že to zkusím taky a šel si koupit Sokola.

Také jsem chtěla kdysi fotit, hrozně dlouho mi však trvalo, než jsem si konečně obstarala svoji první zrcadlovku, Practiku BX 200. Moje rozhodování a váhání ale nesořadilo s nerozhodností, jaký přístroj vybrat, ale spíš s otázkou, zda se při focení příliš nedostává

vám do role, kdy objektivizují člověka, svět, zvířata a vůbec vše, co se mi dostane do hledáčku. Řešili jste někdy podobné dilema?

Zajímavá otázka. Umělci se většinou zamýšlejí spíš nad tím, zda-li jejich tvorba není příliš subjektivní. Já to moc neřeším. Při focení se nechávám vést hlavně intuicí (a možná i Duchem Svatým). Rozum přivolávám ke spolupráci většinou, až když vymyslím názvy snímků. Jen tak pro zajímavost: Většina fotografií z kolekce DRUHÝ DEN BYLA SOBOTA je nasnímána šedesát let starou Prakticou FX3.

Když se projdu Vaší výstavou Druhý den byla sobota, vidím v ní spoustu odkazů, křesťanských narážek a symbolů, které jsou zasazeny do koloritu každodennosti. Souvisí tohle propojení s Vaší konverzí ke katolicismu? Řešíte nějak problematiku obrazu a zobrazování, případně přirozené teologie?

S konverzí to souvisí. Před ní jsem se o křesťanství vůbec nezajímal, nebo mi bylo k smíchu. Obecně si myslím, že umělecký fotograf nefotí ani tak to, co je PŘED objekti-
vem, ale spíš to, co je ZA ním. Nebo-li to, co se odehrává v jeho hlavě a srdci.

Vaše výstava v galerii U Veberů potrvá do konce ledna, máte pak Vy anebo Aspiak naplánované něco dalšího?

ASPIK v současné době nic neplánuje (všichni budují kapitalismus a živí potomky). Jeho jediný svobodný člen (= autor těchto odpovědí) plánuje na příští rok ve Štěpánské ulici retrospektivní výstavu.

Za rozhovor děkuje MV

Zkrácený zápis ze staršovstva 14. 12. 2016

Prítomni: Tomáš Hrubý, Matěj Opočenský, Tomáš Vokatý, Bára Masopustová, Michal Otrisal, Richard Šípek, Martina Valášková

ZPRÁVA Z PROVOZU SBORU

- **bohoslužby** – kázání při bohoslužbách vychází z témat podle „Vyznání víry“
- **nedělní škola** – nacvičujeme vánoční hru
- **maminky s dětmi** – nový cyklus Zástup stále přichází (od Abrahama ...)
- **biblická s dětmi/náboženství** – scházíme se tak dvakrát do měsíce, pokračujeme v církevní dějepřevě – naposledy (mimo víkendovku) byl opět boj o investuru ale z jiného úhlu (užívání biblické symboliky – hlava-tělo-údy v průběhu století); v pátek je na řadě úpadek papežství a 14. stol. – období 3 papežů, teoretické popírání papežské nadvlády některými katolickými teology
- **schůzky mládeže** – mládežnická skupina je na pokraji přežití; hledáme nějaké cesty k životu
- **biblická pro třicátníky a také starší mládež** – bereme Josefovský cyklus
- **biblická pro dospělé** – zabýváme se Janovskými znamenými – svatba v Káni, uzdravení u rybníka Bethesda, nasycení zástupů a Ježíš jako chléb z nebe

- **setkání seniorů** – vánoční besídka
- **křestní/konfirmační příprava** – probíráme krédo
- **ekumena** – společné bohoslužby v lednu v rámci ekumenického týdne – řešili jsme 25. 11. s Davidem Frýdlem; 18.1. 2017 v 19.00 proběhne Rytmická mše u Sv. Ignáce káže MO

REFLEXE UPLYNULÝCH AKCÍ

- **sborový oběd na 1. adventní neděli 27. 11.** – TV s Matoušem a Madlenkou, MO a MV vařili boršč; těžko odhadnout množství, zbytek jsme zavezli na Kliniku; oběd byl příjemný
- **polovíkendovka s dětmi** – 2.– 3. 12. Litoměřice – program: tvoření postaviček do Betléma, výlet, tematicky šlo o davidovský příběh
- **filmový klub** – 6. 12. – host Josef Patočka, ekologický aktivista, hovořil o ekologii; byla to výživná a plodná diskuze, mírně se daří propojovat generace a zvát lidi z ostatních sborů; starší generace si to velmi pochvalovala; bylo nás opět 15 (na prosinec dobré)

PLÁNOVANÉ AKCE

- Vánoční hra Vánoce na pumpě ve vršovickém divadle Mana 18. 12. od 11.00 (nácvik 17. 12.)
- **24. 12. 2016 v 15.00** proběhnou **štedrovečerní nešpory tentokrát v Tulske**
- **1. 1. 2017** na Nový rok budou bohoslužby také s VP
- **Filmový klub** – 3. 1.: Host Jan Snopek z Platformy pro sociální bydlení; téma: právo na bydlení
- **Příští výjezd dětí 3. – 4. 3./ 1. – 2. 4.** – Návrh jet opět do Litoměřic s výletem do Terezína.

FINANČNÍ ZPRÁVA KE DNI 30. 11. 2016

- **výnosy sbor celkově:** 1 213 102,-; z toho: dary členů sboru: 8 700,- ; salár: 238 530,-; ostatní dary tuzemské: 29 600,-; sbírky 54 000,- celkem 336 700,-
- **náklady sbor:** celkově 1 081 774,-; z toho 645 000,- oprava po havárii vody a provoz sboru 474 400,-
- **výnosy byt:** 77 000,-
- **náklady na byt:** 671 000,- z toho oprava bytu 607 350,-
- **Sborové hospodaření celkem:** -463 000,-

PASTORAČNÍ PRACOVNICE

- **zpráva o činnosti:** organizace, zajištění a také vedení nedělký – teď nácvik vánoční hry za pomoci Bány, Jitky, Denise Freitas, Kryštofa Míky, Richarda a Ivky Šípových; čeká nás 17. 12. celodenní nácvik a 18. 12. příprava scény + provedení; tvorba Katakomb (za pomoci T. Vokatého – sázení, T. Hrubého) a sborového programu; vedení dětské biblické – v prosinci 1x; vaření a organizace sbor. obědu 27. 11.; organizace a příprava filmových večerů s Davidem Pfnem; účast na seniorátní pastorálce 13. 11. 2016; pojistná smlouva; 28. – 30. 11. proběhlo v Pardubicích školení pro pastorační pracovníky a pracovnice – Martina Jela na 29. – dobré pro kontakty a sdílení se; mluvilo se o supervizi; pastorační návštěva; příprava staršovstva 14. 12.
- **k rozhodnutí:** definitivní rozhodnutí, zda bude Martina pokračovat, leží teď na SR; do 15. 12. nám dají vědět

CELOCÍRKEVNÍ AGENDA

- **Strategická směrnice** – Synod v jednom ze svých usnesení uložil synodní radě navrhnout „strategický plán“ – dlouhodobější strategii či koncepci ČCE. Z dosavadní diskuze vyplynulo především:
 1. To nejdůležitější se odehrává na úrovni sborů.
 2. Při tvorbě koncepce jde méně o změnu řádů a pravidel, více o případnou změnu mentality, přístupu či způsobů vzdělávání a práce.
 3. V kontextu strategického plánování se pracuje se třemi časovými horizonty: krátkodobým (co se má a může změnit za 1-2 roky), střednědobým (3-6 let) a dlouhodobým (do 10-12 let).
 4. Klíčovou pozornost je potřeba věnovat tématům pro církve nejdůležitějším. Otázka přechodu na samofinancování (v minulých letech hlavní téma) zůstává samozřejmě v zorném poli zájmu, ale právě až v tomto širším kontextu.

Pracovní osnova tvorby koncepce:

- A. Život sboru: Bohoslužby / Katechetická setkání / Neformální a jednorázová setkání a akce / Pracovní setkání / Pastorační / Sborová diakonie a Diakonie / Zbožnost / Sbor v obci / Misijní otevřenost / Správa a organizace / Minulost a tradice sboru / Místní ekuména, partnerství / Hospodaření, budovy / Přechod sboru na samofinancování
- B. Lidé ve sboru: Členové / Rodiny / Presbyteři / Kurátoři / Kazatelé / Rodiny kazatelů / Zaměstnanci / Dobrovolníci / Aktivní nečlenové / Odcházející členové
- C. Nadsborové struktury: Synodní rada / Ústřední církevní kancelář / Senioráty / „Velká“ ekuména domácí i zahraniční / „Velká“ Diakonie / Evangelická akademie / Vztah k ETF UK / Strategická, podporovaná a misijní místa / Vztah k veřejné správě / Vyjádření k veřejným tématům / Hospodaření povšechného sboru / Přechod na samofinancování celé církve

Otázky pro staršostva a senioráty:

1. Je nějaké důležité téma či oblast, které v osnově chybí?
2. Jaké nejdůležitější konkrétní kroky či změny by měla církev podniknout v dalších letech, aby dobře plnila své poslání?

Diskuse nad směřováním nejen církve ale zejména sboru. Co dělat, aby sbor byl víc vidět, popřípadě, jestli by se sbor neměl zamyslet nad drobnou misijní prací. Například cyklus přednášek, něco na způsob kurzy alfa, představení sborového života na základě tištěného letáčku. atd. Martina, Matěj něco zkusí vymyslet. Na příští schůzi se k tomu vrátíme.

- **Směrnice k bydlení kazatelů** – Farář nebo jáhen a sbor jsou povinni uzavřít nájemní smlouvu, která je jednou z příloh povolací listiny. Doba, na niž se nájemní smlouva uzavírá, je shodná s dobou povolání faráře nebo jáhna ke službě ve sboru. Farář nebo jáhen je sboru povinen hradit nájemné, jehož výše se pohybuje od 1 000,- do 3 500,-, dle směrnice. (viz nástěnka)

RÚZNÉ

- v lednu si Matěj Opočenský vezme dovolenou 12. – 15. 1. 2017
 - od 26. – 30. 1. Farářský kurz
 - technické – ozvučení, VZT a topení – řeší se; po Vánocích přijde technik na VZT (za-
bezpečí TV + MV)
- Richard Šípek**
Redakčně upraveno MV, úplná verze zápisu je k nahlédnutí v kanceláři faráře

Zprávy a pozvánky ČCE

- Sedmdesát let od konce druhé světové války, po níž došlo k osvobození Korejského poloostrova od japonské nadvlády a k rozdělení Koreje na severní a jižní část, vydala **Pre-sbyterní církev v Koreji 100 modlitebních témat**, jejichž prostřednictvím **vyzývá nyní své sprátenené církve ke společným modlitbám**. V modlitbách zaznívají prosby za zhojení, smíření a mírové znovusjednocení korejského lidu. Synodní rada Českobratrské církve evangelické vyzývá jednotlivce i sbory, aby na lid Koreje mysleli ve svých přímluvných modlitbách. Inspirovat se můžeme připojenými tématy (viz nástěnka).
- V noci na 13. prosince zemřela nizozemská reformovaná teoložka a členka odboje za druhé světové války Hebe Kohlbrugge. Odešla po krátkém pobytu v nemocnici v tichosti a míru.
- **Evangelická akademie v Berlíně pořádá v roce 2017 Evropské biblické dialogy**, jsou zváni laičtí pracovníci církvi i teologové. Program seminářů je strukturován podle věku účastníků či oboru jejich zaměření v církvi i mimo ni. V rámci seminářů se pracuje s biblickými texty a s různými aktuálními tématy, která mohou posilovat křesťany ve víře a pomáhat jim v jejich službě v církvi. Přehled programu je k nalezení na stránce: <https://www.eaberlin.de/seminars/?pn=0&plid=317016&bs=10#result>. V případě zájmu o další informace kontaktujte ekumenické oddělení: ekumena@e-cirkev.cz.
- **V úterý 31. 1. 2017 od 13 do 18 hodin se koná den otevřených dveří na Evangelické akademii v Praze** (Hrusická 2537/7, Praha 4). Ve školním roce 2017/18 otevírají na Vyšší odborné škole obor Sociální práce a na střední škole obory Sociální činnost a Pedagogické lyceum. <http://www.eapraha.cz>
- ÚCK spolu s Celocírkevním odborem mládeže připravuje na příští léto **Kurz pro konfirmandy a mladší mládež**, který se bude konat **6. – 11. 8. 2017 v Hradišti u Nasavrku. MV**

Anketa: Stárnu, stárneš, stárneme

1. *Co pro Vás znamená stáří?*
2. *Těšíte se na něj/jste rád/a, že v této etapě již jste?*
3. *Znáte nějaké organizace, které zajímavým a tvořivým způsobem pracují se seniory/kamo?*

Martin Peroutka (33 let, Pastorační referent ŘKC ve farnosti u sv. Václava)

1. Pro mě je to především výzva. Studoval jsem psychologii u profesora Říčana, jehož Cesta životem je bezkonkurenčně nejdokonalejší učebnice, z jaké jsem se kdy „šprtal“. Říčán hodně čerpá z Eriksona, a ten byl přesvědčen, že život je sekvence krizí, z nichž každá, pokud je zvládnuta, má růstový potenciál. Pokud člověk všechny ty krize nějak pozitivně vyřeší, dosáhne na stará kolena konečně stadia integrity. Naopak selhání v nějaké rozhodující životní etapě nebo nějaké provizorní vyřešení některé z vývojových krizí vede k tomu, že se člověk ke konci života propadá do zoufalství. Přál bych si žít tak, aby ze mě byl nakonec jeden z těch seniorů, ze kterých číší životní zkušenost a klidná moudrost. Mám jich kolem sebe mnoho. Bohužel potkávám i ty rozmrzelé, nasupené, znechucené, kteří ztrácejí naději. Je to prostě neúprosný „prubiřský kámen“.

2. Jak lze asi odhadnout z mé předchozí odpovědi, na jedné straně chovám naději, že s trochou štěstí budu mít to nesamozřejmé privilegium se ho dožít a na druhé straně mě zužují obavy, jak a zda v něm obstojím. Aniž bych ho nějak demonizoval, opravdu si myslím, že stáří je něco, co se dá dobře zvládnout jen s pečlivou celoživotní přípravou. Ale to ostatně platí třeba i o pubertě nebo dospělosti, jen tam ta „celoživotní“ příprava není ještě tak dlouhá. Já jsem pubertu zvládl jen tak tak, s lehkou dopomocí psychiatrů, mladší dospělost jsem si naopak celkem užil a první známky stáří, které na sobě pocituji, mě samozřejmě tíží a znejistují, takže jsem sám zvědav, co se mnou další stárnutí provede... No, nevsadil bych si na sebe.
3. V tomhle se tedy orientuji trestuhodně málo. Ale co třeba farnosti a sbory? Ne, vážně, mám pocit, že stojí za to to zdůraznit. U vás evangeliků to možná není tak markantní, ale v katolických společenstvích jsou senioři zpravidla nejpočetnější skupinou, skoro každá farnost pro ně organizuje nějaké aktivity, neziskově, často zdarma. A je taky čím dál větší snaha nabízet tyto aktivity i nevěřícím, respektive necírkevním seniorům. Pak znám osobně několik lidí z Cesty domů, tam myslím dělají velmi dobrou práci, speciálně pro lidi skutečně již na konci života. Ještě mi z hlavy naskočil sympatický projekt Senioři čtou dětem, dál už bych asi musel „googlit“, abych mohl dělat chytrého... ale díky za ten dotaz, určitě si díky němu „zagooglím“.

**1. část ankety
za odpovědi děkuje MV**

Proč si často nerozumíme?

*Hovořil jsem s otcem jednoho svého studenta. Řeč přišla i na téma, kolik komplikací a nedorozumění přináší **spolužití generací**. Dotyčný – jak bývá u rodičů obvyklé – si mnohmluvně stěžoval, jak je to s těmi dětmi těžké, protože si nehodlají jaksi dát práci s tím, aby zástupce starších generací alespoň vyposlechly, natož je pochopily, a už vůbec se nenamáhají následovat jejich – ovšemže moudrých – pokynů.*

Vím, že to není nic nového. Také si nemyslím, že bych snad našel zázračný klíč k jeho vyluštění, neboť kam se hrabu na tlupy badatelů, kteří se tímto luštěním živí, že? Pokusím se jen nabídnout skromnou formulaci jednoho z možných důvodů, proč tomu tak je...

Domnívám se, že v posledních desetiletích dochází k tak dynamickému urychlování technologických, ekonomických, kulturních, politických, ale i sociálních změn, že – plíživě a nepozorovaně, ale o to dramatičtěji – **narůstá velikost rozdílu mezi celkovým způsobem života jednotlivých – po sobě jdoucích – generací**. Zkusím to říci na příkladu: životní kontext doby, v níž vyrůstali mí prarodiče (konec 19. století), byl již dosti vzdálený životnímu kontextu, v němž se od dětství pohybovali mí rodiče (narození ve 20. letech 20. století), ale stále ještě byl pro ně více méně srozumitelný. Ovšem 50. a 60. léta, v nichž jsem vyrůstal já, byla již světem natolik zásadně odlišným (a to nejen kvůli existenci totalitního režimu), že jsem si jen pracně představoval, jak se asi žilo bez aut, bez televize, bez telefonu, krčil jsem rameny nad tátovým nadšeným líčením, jak si sestrojil

první rádio („krystalku“)... a éra babiččiných vzducholodí – to pro mne bylo již z říše pohádek! Vždycky, když se studenty hovořím o „studené válce“, Stalinovi, Husákovi, stále si musím opakovat, že tohle všechno – byť moje současnost – je pro ně již záležitostí dávné historie, takřka jako Albrecht z Valdštejna nebo husitská revoluce! Vše se dramaticky zrychluje a zrychluje a já beznadějně nestíhám. Mám být z toho smutný nebo se snad zlobit? Proč a na koho? Je tomu prostě tak, že životní situace, v nichž jsme se po léta pohybovali, věci a technologie, které nás obklopovaly, způsoby chování a myšlení, které jsme si vytvářeli, role, které jsme hráli – to vše se výrazně liší od těch dnešních.

Už slyším, jak říkáte: „No, to je tedy objev!“ Ano, nám se to vskutku stalo natolik samozřejmým, že si již příliš nevšímáme toho nejdůležitějšího, co s sebou tato „samozřejmost“ přináší: že se pomalu, ale jistě **vytrácí společná půda pro možnost vzájemného porozumění!** Po celá uplynulá tisíciletí totiž jednotlivé generace, tak jak šly po sobě, žily způsobem života, který se buď takřka vůbec nelišil od života otců, dědů a pradědů, nebo doznával pouze malých, pozvolných – a tedy pro lidi **srozumitelných** – proměn. Synové a dcery žili, pracovali a mysleli tak, jako jejich otcové a matky, byli vsazeni do **společného „řádu věcí“**, sdíleli **společné hodnoty**, trápili se podobnými věcmi, z podobných věcí se radovali... Chápali, jak a pro co je třeba žít, co obdivovat, za co se rvát, čím pohrdat, co odmítat. Dnes je toho „společného“ stále méně a proto – podle mého názoru – je i takové množství nedorozumění, střetů, nenaplněných očekávání, hořkostí, krizí identit...

Situace **narušování kontinuity generací**, v níž žijeme, klade enormní nároky na ochotu (ale také schopnost) porozumět druhým, na snahu zamyslet se nad motivací druhých, na **empatii a toleranci**. Bohužel, tato rostoucí potřeba je v příkrém kontrastu s **chvatem, ba cvalem naší doby**, s všudypřítomným nedostatkem času, se zvyšujícím se tlakem na rychlost rozhodování. Žijeme v době, která se zajímá jen o výkonnost, efektivitu, úspěšnost, a pramálo se stará o to, zda a jak si v běhu každodennosti vzájemně rozumíme a jak svůj život prožíváme. Nedávno mne rozesmutnil sociologický výzkum, podle něhož na Západě od roku 1945 strmě stoupá technologická vybavenost a životní komfort, ale stejně strmě klesá index štěstí! Nepřišel čas, zamyslet se už konečně, na čem nám záleží víc???

Petr Nesvadba

Video z vánoční hry

Michael Otrísal natočil vánoční hru, kterou hráli naši malí herci v divadle Mana. Video si můžete stáhnout ze serveru *Uschovna.cz*:

<https://tinyurl.com/Vanocni-hra-2016>

nebo ze serveru *Google drive*:

<https://tinyurl.com/Vanocni-hra-2016-GD>

Případně vám mohu záznam vypálit na DVD. **Tomáš Vokatý**

Recept: Martinské rohlíčky

Na listopadové setkání seniorů přinesla Milada Šolcová Martinské rohlíčky. My nyní přinášíme recept.

Na těsto:

540 g polohrubé mouky
360 g Hery
kelímeček 31% smetany ke šlehání
špetka soli

Na náplň:

150 g pomletých vlašských ořechů
150 g moučkového cukru
1 bílek (žloutek použijeme na potřetí rohlíčků)
1 lžíce rumu

Do mouky nastrouháme tuk, přidáme zbytek ingrediencí a ručně nebo v robotu vypracujeme vláčné těsto. Odložíme v mikrotenovém sáčku do lednice a připravíme si náplň. Jednoduše tak, že suroviny na náplň promícháme v misce.

Těsto rozdělíme na 6 dílů a každý díl malým válečkem rozválíme do kruhu. Výška těsta je cca 4 mm. Rádýlkem vykrojíme 8 výsečí a na širší stranu dáme lžičku náplně. Smotáme do tvaru rohlíčku, klademe na plech vystlaný papírem na pečení, pomašlujeme žloutkem.

Dáme péci do trouby předehřáté na 180 °C. Pečeme cca 20 minut. Horké pocukrujeme. S těstem se velmi dobře pracuje, není ani potřeba podsypávat vál. Těsto je křehoučké, náplň lahodná.

Milada a Lenka Šolcová

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravdy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

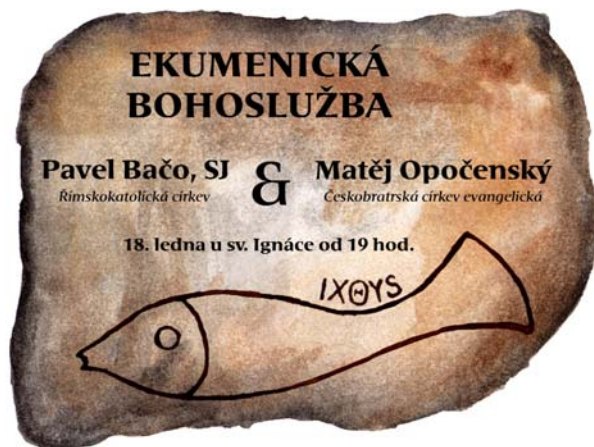
Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangelnet.cz>; <http://www.facebook.com/cce.vrsovice>
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: O. Rada, T. Vokatý; korektury: T. Hrubý; odpovědný redaktor: M. Opočenský;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

Program leden a únor 2017

10. 1. 2017	úterý	19.30	mládež	
13. 1. 2017	pátek	19.00	Báječný bál – Hoří, má panenko!	KC Zahradka Malenická 4, Praha
15. 1. 2017	neděle	9,30	bohoslužby s VP	
15. – 17. 1.	<i>Pokojný protestní pochod Berlín - Aleppo, jehož cílem je podpořit oběti syrské válečné tragédie a požadovat mírové řešení konfliktu, projde Prahou 15. a 17. ledna.</i>			
17. 1. 2017	úterý	20.00	trícátníci + starší mládež	U Radů/Richterů
19. 1. 2017	čtvrtek	10.00	setkání s rodiči a jejich dětmi (pro nejmenší děti)	
19. 1. 2017	čtvrtek	14.00	schůzka seniorů	
19. 1. 2017	čtvrtek	20.00	schůze staršovstva	
27. 1. 2017	pátek	16.00	konfirmandi	
22. 1. 2017	neděle	9,30	bohoslužby	
23. – 27. 1.	Farářský kurz „Jan funguje moc“ , http://spek.evangelnet.cz/fkurs2017 Přednášet budou P. Pokorný, A. Opatrný, O. Lomová, A. Mitrofanov, I. Gabal, A. Šabatová a další			PedF UK
24. 1. 2017	úterý	19.30	koncert kapely Augenblick – židovské písně a písně v jidiš	Husův dům – Jungmannova 9, P-1
24. 1. 2017	úterý	19.30	mládež	
29. 1. 2017	neděle	9,30	bohoslužby	
29. 1. 2017	neděle	15.00	Evang. Dejvický sbor zve na benef. koncert T. Najbrta pro Cestu domů	
5. 2. 2017	neděle	9,30	bohoslužby s dětmi	
7. 2. 2017	úterý	18.00	Filmový klub: Láska (M. Haneke 2012 FR, DE, AUT 125') + host/ka	téma: stáří

12. – 15. 1. dovolená Matěje Opočenského

69

Benefiční ples
nejen evangelické mládeže

26. Báječný bál
13. 1. 2017
od 19:00
v KC Zahrada
Malenická 1784/2, Praha 11

76

Hoří, má
panenko!
Báječná
tancovačka

Cena: 170 Kč/199 Kč na místě
předprodej u členů SOMu,
v knihkupectvích Brána a Kalich
Vítěžek sbírky bude věnován na
nákup bezdrátového zařízení pro
klienty Diakonie ČCE.

78

pořádá: PRAŽSKÁ MLÁDEŽ SEM Diakonie

Pravidelná setkání v týdnu

1. úterý (od listopadu)	19.00	Filmový klub
2. a 4. úterý (od října)	19.30	schůzky mládeže
3. úterý v měsíci	20.00	biblická hodina pro střední generaci – po rodinách
středa	15.30	biblická hodina pro dospělé
3. čtvrtek v měsíci	10.00	setkání s rodiči a jejich dětmi
poslední čtvrtek v měsíci	14.00	schůzka seniorů
poslední čtvrtek v měsíci	20.00	pravidelná schůze staršovstva
pátek	16.00	biblická pro děti/náboženství
pátek před bohosl. s dětmi	16.00	setkání dětí různého věku (místo klasické biblické pro děti); 4x do roka výjezd na pátek + sobotu mimo Prahu
4. pátek v měsíci	16.00	konfirmanti/dky